

ת"פ 33233/12/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 33233-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה באמצעות משטרת ישראל, שלוחת תביעות יהודה שי,
ע"י עו"ד אבי בוזו
נגד
פלוני

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד סיניה חריזי מוזס

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. נסיבות ביצוע העבירה פורטו בהכרעת הדין מיום 12.01.20. בתמצית יצוין, כי ביום 12.09.18 בשעה לילה מאוחרת, עת שהו הנאשם והמתלוננת, שהיו נשואים באותה עת, בביתם ביישוב נוקדים, תוך כדי ויכוח מילולי ביניהם, סטר הנאשם למתלוננת בצד השמאלי של פניה, בעט בבטנה והכה אותה בידיו בכל חלקי גופה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שטפי דם בזרוע ימין ורגישות בצלעות.

תסקירי שירות המבחן

3. נתבקש והוגש תסקיר שירות המבחן, ממנו נלמד אודות הנאשם. קצין המבחן ציין כי הבין, הן מהנאשם והן מהמתלוננת, כי כיום, לאחר גירושיהם, אין ביניהם קונפליקטים, בהעדר קשר כלשהו. המתלוננת אף ציינה בפניו כי אינה חשה מאויימת מהנאשם. קצין המבחן ציין את התרשמותו מהנאשם כמי שמנהל אורח חיים תקין וחיובי, אך מתקשה בבחינת התנהלותו ותפקודו, בפרט בתוך מערכות יחסים, ונוטה לטשטש ולצמצם את אחריותו להתנהגותו האלימה. הוא מתקשה בנטילת אחריות על העבירה בגינה הורשע, מצמצם בתפיסתו את חומרת העבירה ומשליך חלק מהאחריות

לאירוע על המתלוננת.

4. עם זאת, נוכח הבעת נכונות מצד הנאשם להשתלב בהליך טיפולי קבוצתי, נתבקש לדחות את הדיון לתקופה של שלושה חודשים. בתום תקופה זו הוגש תסקיר משלים, ממנו עלה כי הנאשם ביטא רק תגובה ראשונית מאוד לדפוסיו הבעייתיים ועדיין קיים קושי מצדו לבחינה מעמיקה את התנהגותו. נתבקשה דחייה נוספת לצורך המשך ההשתתפות בהליך הטיפולי, ובתום תקופה זו הוגש תסקיר משלים במסגרתו דווח על כך שהנאשם שיתף פעולה באופן מלא, נטל חלק פעיל במפגשים הטיפולים ואף היווה דמות דומיננטית בשיח הקבוצתי. קצין המבחן ציין את התרשמותו כי חל שינוי ראשוני, דבר שיוכל להעמיק עם סיום ההליך הפלילי.

5. בשולי התסקיר, בא קצין המבחן בהמלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן לתקופה של 18 חודשים, להשית עליו 400 שעות של"צ, ולבטל את הרשעתו נוכח החשש כי הנאשם יפסיד את מקום עבודתו כמורה, ובשל גילו יתקשה למצוא מקום עבודה חלופי, דבר שיפגע בפרנסתו ופרנסת ילדיו התלויים בו.

טיעוני הצדדים

6. בטיעונים לעונש, עמד ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו במעשי הנאשם. הוא ציין, שחומרת המעשה נעוצה בכך שהנאשם תקף את המתלוננת בידיו וברגליו במספר מקומות בגופה, כשפוטנציאל הנזק ממעשים אלו הוא גבוה. החומרה מתעצמת, לדבריו, נוכח העובדה כי הרקע לאלימות של הנאשם כלפי המתלוננת היה חשדו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו. מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו, נע, לשיטתו, ממסר קצר ועד 18 חודשי מאסר בפועל והוא תמך טיעוניו בפסיקה.

7. באשר לנאשם נטען, כי הוא אינו נוטל אחריות למעשיו ואף מטיל חלק מהאחריות לאירוע על המתלוננת, והוא אף ניסה להטיל בה דופי במסגרת שמיעת ההוכחות. ב"כ המאשימה גם הפנה לתסקיר שירות המבחן ממנו ביקש ללמד כי גם כיום, לאחר שהצדדים התגרשו, מערכת היחסים ביניהם ממשיכה להיות מורכבת. נטען, כי בעברו הפלילי של הנאשם הרשעה אחת משנת 2006 בשל עבירת אלימות, בגינה הוא ריצה עונש מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.

8. בנסיבות אלו נטען, אין מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן, ויש להשית על הנאשם מאסר של ששה חודשים בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

9. נטען גם, כי אין מקום לביטול הרשעת הנאשם, שכן לא מתקיימים התנאים הקבועים לכך בפסיקת בתי המשפט, בהעדר פגיעה קונקרטית בהליך השיקום של הנאשם. הנאשם מורה כבר 25 שנים, והראיה שההרשעה בעברו לא הביאה לפיטוריו. ככלל, נטען, כי ההנחיות הנוגעות להעסקת מורים בעלי עבר פלילים אינם מחייבים את פיטוריו.

10. מנגד, ב"כ הנאשם עתרה לאימוץ המלצת שירות המבחן על שני חלקיה - ביטול ההרשעה והשתת של"צ.

11. היא הדגישה, כי מדובר באירוע חד פעמי בין הנאשם למתלוננת, ובכלל, כשלהרשעתו הפלילית, הנוגעת לחיכוך עם אוכלוסייה ערבית בשטח החווה החקלאית שלו, אין כל שייכות למקרה זה.

12. היא ציינה, כי הנאשם נוטל חלק בשני הליכים טיפוליים, האחד מהם ייעודי ליחסיו עם בני אדם. זאת לצד הליך טיפולי הקשור לילדיו ולקשר ביניהם. תסקירי שירות המבחן מלמדים כי הנאשם עשה כבוד דרך לא פשוטה במסגרת הטיפול שעבר, ויש לכך השפעה משמעותית.

13. כן ציינה, כי הנאשם בן 60 בעל תואר שני בהשכלתו, אב ל-5 ילדים התלויים בו לפרנסתם, עובד שנים רבות כמורה, מלבד תקופה קצרה בה עבד בחוות חקלאית שהקים ביהודה ושומרון, והרשעתו עלולה לפגוע בפרנסתו. אמנם בעברו הרשעה אחת, אך זו התיישנה. ואכן, רק אחרי שהיא נמחקה עלה בידיו לקבל קביעות במקום עבודתו. היא הוסיפה, כי בנסיבות אלו גם השתת עונש מאסר בעבודות שירות עלולה להוביל לאותה תוצאה, של פיטוריו מהעבודה. עוד לדבריה, ההרשעה עלולה לפגוע בשיקומו של הנאשם גם בפן המשפחתי ולכך תהא השפעה שלילית על מצבם של הילדים.

14. הנאשם ציין בדבריו, את מצבם הלא פשוט של ילדיו, וציין כי לפיטוריו ממקום עבודתו תהא השלכה קשה נוספת על מצבם. זאת מלבד הפגיעה בו, בהיותו בן 60.

דין והכרעה

15. עבירת התקיפה נועדה להגן על שלמות גופו של האדם, בטחונו ושלווה. במקרה זה מדובר בפגיעה חמורה יותר שכן מדובר במעשים שנהג הנאשם כלפי בת זוגו. לפגיעה של בעל באשתו חומרה יתירה שכן מדובר בפגיעה באדם בתוך ביתו, במקום שאמור לספק לו את ההגנה הגדולה ביותר, וממשי שקרוב אליו ביותר. תחת הציפייה הטבעית כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי, מוצא את עצמו בן הזוג עומד אל מול מעשי אלימות ממי שאמור להגן עליו. מדובר במעשים העומדים בניגוד לחובה הבסיסית הבאה לידי ביטוי בדברי חכמים (**תלמוד בבלי**, בבא מציעא, דף נט, עמוד א): "אמר ר' חלבו: לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו..." וכדברי הרמב"ם (**משנה תורה**, הלכות אישות, פרק ט"ו, י"ט): "וכן צו חכמים שיהא אדם מכבד את אשתו יותר מגופו ואוהבה כגופו, ואם יש לו ממון מרבה בטובתה כפי ממונו... ויהא דיבורו עמה בנחת ולא יהא עצב ולא רגז" (ראו: ע"פ 2157/92 **פדידה נ' מדינת ישראל**, פ"ד מז(1) 81 (1993); רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.06.08); רע"פ 8279/08 **חיגי'אזי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.10.08)). לחומרת העבירות של אלימות במשפחה יש להוסיף את הקושי בגיליון, שכן הן מבוצעות על פי רוב בחדרי חדרים, כך שהעבירה בדרך כלל לא תתגלה מבלי שתוגש תלונה על ידי הקורבן.

16. במקרה זה, אין מדובר במעשים של מה בכך. הנאשם סטר בפניה של המתלוננת, בעט בבטנה, והיכה אותה בכל חלקי גופה. בנקל, תוצאות מעשיו היו יכולות להיות חמורות יותר מאשר שטפי הדם שנגרמו למתלוננת.

17. לאחר שנתתי דעתי לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, למידת הפגיעה בהן ולנסיבות ביצוע

העבירות, וכן לענישה הנוהגת בפסיקת בתי המשפט באירועים בנסיבות דומות, אני סבור כי מתחם הענישה במקרה זה בנסיבותיו נע מעונש של מאסר בפועל למספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר לריצוי בפועל (ראו: רע"פ 5861/19 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.01.20); רע"פ 11/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.01.15)). אם כי ייתכנו מקרים חריגים, בהם הרף התחתון יעמוד על של"צ בהיקף נרחב (ראו: עפ"ג (מחוזי-י-ם) 11194-01-16 מדינת ישראל נ' צויג (פורסם, 6.12.16)).

מכאן לנאשם.

18. הנאשם יליד 1961, כיום בן 60. בעברו, הרשעה ישנה, משנת 2006, בשל טיפול בלתי זהיר בחומר נפץ, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. ככלל, מדובר במי שמנהל אורח חיים תקין וחיובי, וכך גם התרשם קצין המבחן. הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ולא הביע חרטה עליהם.

19. לצד זאת יש לזכור כי מדובר אמנם באירוע חמור, אך חד פעמי. יש גם לתת את הדעת על הדרך שעבר הנאשם במסגרת ההליך הטיפולי בשירות המבחן, שאף אם עדיין אינו משיב רצון, קצין המבחן ציין כי הוא נותן את אותותיו, ומצביע על שינוי ראשוני. סיכום ההליך הטיפולי מחודש ינואר 2021 שערך העובד הסוציאלי המלווה בהליך זה, מלמד כי הבחין בסיטואציות בהן הנאשם הצליח לשמור על איפוק מותאם, גם במצבים לא פשוטים שלא נגרמו בעטיו. הנאשם משתף פעולה בהליך הטיפולי, ולדברי קצין המבחן, יש פוטנציאל ממשי לשינוי, עם סיום ההליך הפלילי.

20. בנסיבות אלו, אני סבור, ולא בלי התלבטות, כי בשים לב לכך כי ייתכנו מקרים חריגים בהם הרף התחתון של המתחם יכול עונש של"צ בהיקף מורחב; בשים לב לכך כי אפשר שיש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם ויחול אצלו שינוי משמעותי נוכח ההליך הפלילי והתהליך הטיפולי, שיכול להצדיק חריגה לקולא מהמתחם; בשים לב לאפשרות כי עונש מאסר בעבודות שירות קרוב לוודאי יפגע בעבודתו כמורה, ונוכח גילו של הנאשם הוא יתקשה למצוא מקום עבודה חלופי, דבר שיפגע בפרנסתו ופרנסת ילדיו התלויים בו, וכפועל יוצא מכך גם האינטרס הציבורי ייפגע; ובשים לב לחשיבות של המשך התהליך המשפחתי, של הנאשם וילדיו, ושמירה על היציבות הרגשית במשפחה, שעלולים להיפגע במקרה של עונש מאסר בעבודות שירות, מסקנה הנתמכת במסמכים נוספים שהוגשו במסגרת הדיון לעניין העונש, ולא אפרטם בשל צנעת הפרט - בשל כל אלו נכון לקבוע במקרה זה, עונש של"צ בהיקף נרחב, בהתאם להמלצת שירות המבחן, לצד צו מבחן, וענישה צופה פני עתיד.

21. לצד זאת, אני סבור כי ניתן בנסיבות המקרה להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם. זאת, הן נוכח חומרת מעשה העבירה עצמו בנסיבותיו, הן נוכח העובדה כי אין זו הרשעה ראשונה של הנאשם, והן נוכח הכללים שהותוו בסוגיית ההימנעות מהרשעה בפסיקת בית-המשפט העליון. שעיקרן, קיומן של נסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. כשכלל, יש לבחון קיומו של נזק מוחשי-קונקרטי העלול להיגרם לנאשם (רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (פורסם, 10.11.14)).

22. כפי שעלה מהחומר שהוצג על ידי ב"כ הנאשם, יו"ר המזכירות הפדגוגית והבעלים של המוסד החינוכי רשאים

אמנם לפטר מורה שהורשע בפלילים. ברם, אין מדובר בחובה. ההנחה היא כי הדברים יישקלו לגופם, ושאלת המשך העסקתו של הנאשם בהוראה תיבחן אל מול מכלול השיקולים והנסיבות. במקרה זה, מדובר במי שעובד במערכת החינוך שנים רבות. מכאן, כי האמונים על הדבר, יביאו בחשבון את תרומתו של הנאשם במשך השנים, כמו גם את איכות עבודתו כמורה, גילו ושאר העובדות הרלוונטיות, שעה שידונו בעניינו. המסמכים שהוגשו על ידי הנאשם, מכתבי התודה וההערכה, גם הם מחזקים את האפשרות כי הנאשם לא יאבד את מקום עבודתו. לא זהו המקרה בו ייגרם יחס בלתי סביר באורח קיצוני בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עוצמת הפגיעה בנאשם כתוצאה מההרשעה.

23. סופו של יום אפוא, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 400 שעות של"צ לביצוע בתקופה של 18 חודש, לפי התכנית שתוגש על ידי שירות המבחן לאישור בית המשפט עד ליום 1.12.21, ובפיקוח שירות המבחן.

ב. צו מבחן למשך 18 חודש.

הובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו או השל"צ לשביעות רצון שירות המבחן, בית המשפט יהיה רשאי להורות על הפקעת השל"צ והשתת עונש אחר במקומו.

ג. 4 חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן הוא יעבור במשך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות כלשהי.

ד. 6 חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן הוא יעבור במשך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות כנגד בת זוג.

ה. פיצוי למתלוננת בסך של 750 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 12.11.21, ועד אותו מועד תמסור המאשימה את פרטי המתלוננת למזכירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ב, 12 אוקטובר 2021, במעמד המתייצבים.